

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213206468
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6213206468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobcu B. P., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom XXX XX J. XXX, právne zastúpeného JUDr. Ľudovítom Didim, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Hontianska 4, 936 01 Šahy, proti žalovaným 1/ Q. P., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom XXX XX J. XX, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, 2/ I. M., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom F. XXX, XXX XX C., o určení, že vec patrí do dedičstva, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/143/2013 - 287 z 3. novembra 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/143/2013 - 317 z 9. februára 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/143/2013 - 287 z 3. novembra 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/143/2013 - 317 z 9. februára 2017 vo výroku, ktorým určil, že do dedičstva po poručiťelovi D. P., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, naposledy bytom J. XX patria zostatky na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v J. J., a.s., Q. XX, T. vo výške 2 126,08 Eur, na termínovanej vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo R. a.s., E. F. X, T. XX vo výške 5 243,14 Eur, podielové listy I. E. J. J., správ spol. a.s., J. L. H. M., o.p.f., č. C XXX XXX Q. XX, vydané spoločnosťou I. E. J. J., správ spol. a.s., Q. X, T., počet podielov 256 756 v hodnote 10 123,82 Eur (I. výrok), p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/143/2013 - 287 z 3. novembra 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/143/2013 - 317 z 9. februára 2017 vo výroku o trovách konania (II. výrok) m e n í tak, žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 03. 11. 2016 určil, že do dedičstva po poručiťelovi D. P., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, naposledy bytom J. XX patria zostatky na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v J. J., a.s., Q. XX, T. vo výške 2 126,08 Eur, na termínovanej vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vo R. a.s., E. F. X, T. XX vo výške 5 243,14 Eur, podielové listy I. E. J. J., správ spol. a.s., J. L. H. M., o.p.f., č. B. XXX XXX Q. XX, vydané spoločnosťou I. E. J. J., správ spol. a.s., Q. X, T., počet podielov 256 756 v hodnote 10 123,82 Eur (I. výrok). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

1.2 V úvode odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal, aby okresný súd určil, že do majetku po poručiťelovi D. P. patria peňažné vklady na vkladných knižkách

vo výške 17 493,04 Eur, pretože na Okresnom súde Veľký Krtíš podal dňa 18. 08. 2011 návrh na prejednanie novoobjaveného majetku, keďže v pôvodnom dedičskom konaní po poručiteľovi D. P. neboli prejednané vklady na vkladných knižkách (aktíva) vo výške 17 493,04 Eur. V žalobe ďalej uviedol, že žalovaný 1/ jeho brat, ktorý zariaďoval pohreb ich starého otca D. P., pri predbežnom vyšetrení úmyselne zatajil, že poručiteľ mal aj peňažné vklady na vkladných knižkách, ktoré by mali byť v jeho držbe a na dedičskom pojednávaní dňa 24. 11. 2011 u notára JUDr. Pavla Tótha žalovaní 1/ a 2/ priznali, že finančné prostriedky, ktoré patrili do dedičstva boli minuté a sčasti medzi nimi rozdelené. Následne uviedli, že žalobcovi vyplatia sumu v celkovej výške 5000,- Eur a to každý v rovnakom pomere po 2 500,- Eur poštovou poukážkou.

1.3 V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že poručiteľ D. P., nar. XX. XX. XXXX zomrel dňa XX. XX. XXXX a dedičské konanie po poručiteľovi bolo vedené pod sp. zn. 4D/390/2006. Zo zápisnice o predbežnom vyšetrení majetku poručiteľa zo dňa 28. 06. 2006 vyplynulo, že poručiteľ D. P. nevlastnil žiadne nehnuteľnosti, dom v ktorom býval ešte počas svojho života previedol na vnuka Q. P.. Dedičské konanie bolo ukončené vydaním Osvedčenia o dedičstve dňa 12. 12. 2006, nakoľko dedičia Q. P., I. F. a B. P. uzavreli dohodu, podľa ktorej nehnuteľnosti po poručiteľovi v k. ú. J. zapísané na LV č. XXX, XXXX nadobudol žalovaný 1/ bez ďalšej povinnosti. Z pripojeného spisu sp. zn. 4D/285/2011 okresný súd zistil, že žalobca podal návrh na prejednanie novoobjaveného majetku s tým, že v pôvodnom dedičskom konaní neboli prejednané hnutelné veci - peňažné vklady na vkladných knižkách vedené vo R., a. s. R. P. - M. R. a J. J., a. s., H. R. P., M. R., ktoré ku dňu smrti poručiteľa boli na jeho mene. Zo zápisnice napísanej na Notárskom úrade JUDr. Pavla Tótha dňa 24. 11. 2011 súd prvej inštancie zistil, že notár na základe listinných dôkazov, bankových informácií, zostavil súpis novoobjaveného dedičstva s tým, že do hnutelností zaradil práva z podielového listu I. E. J. J., správ. spol. a. s. L. H. M., o. p. f. č.: T. vydaného spoločnosťou I. E. J. J., správ. spol. a. s. Q. XX, T. s počtom podielov 256 756 vo výške 10 123,82 Eur, cenný papier - vkladná knižka na meno, č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v J. J. a. s. Q. XX, T. s názvom D. P., r. č. XXXXXX/XXX, zostatok na vkladnej knižke ku dňu smrti poručiteľa vo výške 2 126,08 Eur, cenný papier - termínovaná vkladná knižka na meno, č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX vo R., a. s. E. F. X, T. XX s názvom D. P., r. č. XXXXXX/XXX, zostatok na vkladnej knižke ku dňu smrti vo výške 2 062,64 Eur. Právny zástupca žalovaného 1/ uviedol, že všetky prostriedky na účtoch už patrili dedičovi žalovanému 1/, keďže mu boli poručiteľom darované a mal k nim aj dispozičné právo. Žalovaná 2/ uviedla, že so žalovaným 1/ boli peniaze vybrať v J. J., ktorá ich nechcela vyplatiť, avšak v poobedňajších hodinách im boli peniaze vyplatené. Ďalej potvrdila, že finančné prostriedky boli rozdelené na tri časti, pričom ona obdržala 1/3 takto získaných prostriedkov. Poprela skutočnosť, že by im poručiteľ peniaze daroval. Zo správ z peňažných ústavov, ktoré boli vyžiadané Notárskym úradom JUDr. Pavla Tótha vyplynulo, že ku dňu smrti D. P., t. j. k XX. XX. XXXX bol tento majiteľom podielových listov I. E. J. J., správ. spol. a. s. a to podielového listu I. E. J. J., správ. spol. a. s. J. L. H. M., o. p. f. číslo T. vydaného spoločnosťou I. E. J. J., správ. spol. a. s. Q. XX, T. s počtom podielov 256 756 s tým, že celková hodnota v tom čase bola 10.123,82 Eur (č. l. 74 spisu). Ďalej k tomuto dňu bola vedená na jeho meno vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, J. knižka kapitál so zostatkom 2 126,08 Eur (č. l. 75 spisu), taktiež poručiteľ mal vedenú ku dňu smrti termínovanú vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom 5 243,14 Eur (č. l. 79 spisu). Z listinných dokladov, ktoré sa nachádzajú v pripojenom dedičskom spise sp. zn. 4D/285/2011 vyplýva, že pokiaľ ide o výbery z termínovanej vkladnej knižky vedenej vo R., tieto boli uskutočnené po smrti poručiteľa (č. l. 41 - 44 pripojeného spisu 4D/285/2011), pokiaľ ide o podiely, tieto boli vyplatené Q. P. (č. l. 68, 69 spisu) na účet tam označený, a to 30. 05. 2006 taktiež po smrti poručiteľa. Vkladná knižka, ktorá bola zriadená v J. J. bola po smrti poručiteľa zrušená, však ako vyplýva z vyššie označenej správy, ku dňu smrti poručiteľa sa na nej nachádzal zostatok 2 126,08 Eur, pričom je zrejmé, že aj táto suma musela byť vybratá až po smrti poručiteľa.

1.4 Po uvedení zákonných ustanovení § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) súd prvej inštancie konštatoval, že „žalobca má vo veci naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, nakoľko v pôvodnom dedičskom konaní neboli zostatky na vkladných knižkách, ani podielové listy v celkovej hodnote 17 493,04 Eur. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, ktorým naposledy zrušil uznesenie vydané v dedičskom konaní uviedol, že je možné rozhodnúť o prejednaní novoobjaveného majetku až potom, ako sa vyriešia sporné aktíva v konaní vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 2C/143/2013. Pokiaľ žalovaný 1/ poukazoval na to, že došlo k premičaniu nároku, súd sa s týmto nestotožnil, pretože v predmetnom spore nejde o vydanie bezdôvodného obohatenia, predmetom konania nie je vydanie finančných prostriedkov patriacich dedičom na základe dedičského rozhodnutia, ktoré by si žalovaní ponechali, ale určenie či a v akej výške patria finančné prostriedky do dedičstva po poručiteľovi. Nejde ani o prípad žaloby na ochranu oprávneného dediča podľa § 485 Občianskeho

zákonníka, pretože takúto žalobu môže podať len ten, kto nebol účastníkom konania o dedičstve, čo nie je tento prípad. Predmetom tohto sporu je incidenčná žaloba, ktorou sa žalobca ako dedič po poručiťovi, domáha voči žalovaným, ktorí sú taktiež dedičmi po poručiťovi, určenia, že zostatky finančných prostriedkov patria do dedičstva po poručiťovi a to vo výške zistenej ku dňu jeho smrti. Ide o žalobu mimo konania o dedičstve, ktorou sa riešia sporné skutočnosti v súvislosti s aktívami dedičstva, tak ako to uviedol vo svojom uznesení vo veci 4D/285/2011 aj Krajský súd v Banskej Bystrici. Legitimovanými na podanie takejto žaloby sú účastníci dedičského konania a takéto konanie má charakter sporového konania, v ktorom sa žalobou domáhajú určenia, že poručiť bol v čase smrti vlastníkom finančných prostriedkov. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalovaný 1/ tvrdil, že všetky prostriedky na účtoch mu boli darované, avšak toto svoje tvrdenie nepreukázal, v konaní o novoobjavenom majetku najprv túto skutočnosť vôbec neuviedol, uviedol ju až 20. 03. 2013, teda takmer po dvoch rokoch od začatia konania ohľadom prejednaného majetku po poručiťovi D. P.. Súd poukazuje na to, že žalovaný 1/ bol ochotný vyplatiť žalobcovu sumu 2500 Eur, potom prehlásil, že sa takouto dohodou necíti byť viazaný a následne tvrdil, že mu finančné prostriedky boli darované. Žalovaná 2/ potvrdila, že k žiadnemu darovaniu finančných prostriedkov zo stany poručiťa žalovanému 2/ nedošlo, pričom žalovaný 1/ bol tým, kto inicioval výbery finančných prostriedkov z peňažných ústavov po smrti poručiťa, avšak žalovaný 1/ pri svojom výsluchu uviedol, že si na to nepamätá. Podľa názoru súdu bolo jednoznačne preukázané, že poručiť D. P. ku dňu smrti bol vlastníkom finančných prostriedkov, ktoré boli špecifikované žalobcom, s tým, že bolo preukázané, že výbery z vkladných knižiek boli uskutočnené až po smrti poručiťa, taktiež aj podielové listy boli predané až po jeho smrti a je teda nesporné, že zostatky na vkladných knižkách, ako aj podielové listy patria do dedičstva po poručiťovi D. P.. Z týchto dôvodov preto potom súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel“.

1.5 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady úspechu a žalobcovi priznal podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok).

2.1 Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalovaný 1/ (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a priznal mu náhradu trov konania.

2.2 V odôvodnení odvolania namietal, že súd prvej inštancie bol viazaný pôvodným žalobným petitom, ktorý nemal byť zmenený a doplnený a zároveň bolo zistené že vkladné knižky ani podielový list už neexistujú, preto ak okresný súd určil, že tieto patrila do dedičstva, tak by mali existovať v čase vydania rozhodnutia súdu, avšak bolo zrejmé, že vkladnej knižky ako aj podielové listy boli zrušené a neexistujú. Ďalej namietal, že prvoinštančný súd sa mal vysporiadať so skutočnosťou, či má žalobca naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby a či obстоjí alebo neobstojí námietka premlčania. Konštatoval, že okresný súd uveril tvrdeniu žalobcu, nevysporiadal sa s rôznymi tvrdeniami žalovanej 2/, ktorá viackrát v priebehu dedičského konania ako aj súdneho konania menila svoju výpoveď. Ďalej uviedol, že prvoinštančný súd si nevšimol, že spolumajiteľkou vkladnej knižky bola žalovaná 2/ a on mal byť disponentom a taktiež, že podielové listy mali mať hodnotu 10.123,82 Eur, pričom z potvrdenia spoločnosti I. E. J. J. vyplýva, že vyplatená bola len suma 9.294,36 Eur. Uviedol že aj keď v konaní bolo preukázané, že vkladnej knižky existovali, boli však zrušené a pokiaľ žalobca tvrdí, že mal obdržať sumu 17.000,- Eur z dedičstva a nepristúpil na dohodu o vyplatení sumy 5.000,- Eur, ide o účelové tvrdenie, ktoré je v rozpore s vykonanými dôkazmi a okresný súd mal brať do úvahy aj skutočnosť, že sa pokúšal o mimosúdne vyriešenie prípadu, pričom žalobca nebol ochotný prijať finančne na prostriedky, ktorému dobrovoľne ponúkal. Konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o existencii vkladných knižiek a podielových listov v čase prejednanja žaloby a nakoľko tieto vkladnej knižky boli zrušené a podielové listy odpredané, prvoinštančný súd mal žalobu zamietnuť, pretože do dedičstva nemožno zahrnúť niečo, čo už neexistuje.

3. Žalobca ani žalovaná 1/ sa k odvolaniu žalovaného 1/ nevyjadrili.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením okresného súdu zo dňa 09. 02. 2017 vo výroku, ktorým určil, že do dedičstva po poručiťovi patria špecifikované veci (I. výrok) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil a závislý výrok o trovách konania (II. výrok) zmenil (§ 388 CSP), pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

5.1 Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

5.2 Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok je vo výroku, ktorým určil, že do dedičstva po poručiťovi patria špecifikované veci (I. výrok) vecne správny a z uvedených dôvodov ho podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, je zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadať so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

8. Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

9. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd sa náležite vysporiadal s argumentáciou naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe podľa ust. § 137 písm. c) CSP, nakoľko v pôvodnom dedičskom konaní neboli prejednané zostatky na vkladných knižkách, ani podielové listy v celkovej hodnote 17 493,04 Eur, ktoré však existovali ku ňu smrti poručiťľa (viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 112/2004). Ide o žalobu mimo konania o dedičstve, ktorou sa riešia sporné skutočnosti v súvislosti s aktívami dedičstva. Nakoľko vec ešte nebola ako dedičstvo prejednaná a stále môže (má byť) ako dedičstvo prejednaná. Súdna prax akceptuje žaloby, ktorými sa dedič domáha určenia, že vec patrí do dedičstva po poručiťovi. V konaní o takýchto žalobách ide o posúdenie, či poručiťľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Požadované určenie sa tu vzťahuje ku dňu smrti poručiťľa a okolností, ktoré nastali po tomto dni nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu. Ak súd vyhovie žalobe požadujúcej uvedené určenie a vec je následne prejednaná v konaní o dedičstve ako majetku poručiťľa, nepotvrdzuje rozhodnutie o dedičstve, že dedič je v súčasnosti vlastníkom veci. Právna úprava dedičského práva vychádza z princípu ingerencie štátu pri nadobúdaní dedičstva. Okrem iného predpokladá aj to, že dedičstvo po poručiťovi musí byť súdom prejednané a rozhodnuté, konanie o dedičstve začína aj bez návrhu a v konaní o dedičstve musí byť prejednaný tiež majetok, ktorý nebol známy pri pôvodnom prejednaní a rozhodnutí o dedičstve. Podľa rozhodnutia súdu o potvrdení dedičstva alebo vyporiadaní dedičov sa dedičstvo nadobúda s účinnosťou ku dňu smrti poručiťľa. V dobe od smrti poručiťľa až do potvrdenia dedičstva alebo vyporiadania dedičov právoplatným rozhodnutím súdu tu teda nemôže byť istota, s akým výsledkom konanie o dedičstvo skončí, a to najmä, kto bude poručiťľovým dedičom a ako bude vyporiadané dedičstvo medzi viacerých dedičov. Poručiťľ bol až do svojej smrti vlastníkom finančných prostriedkov na vkladných knižkách ako aj podielových listov, ktorých výbery boli uskutočnené až po smrti poručiťľa. Dediac sa finančné prostriedky vo výške, v akej boli na účte v deň poručiťľovej smrti a príslušenstvo týchto prostriedkov. Predmetné hodnoty neboli prejednané po poručiťovi a patria do dedičstva.

10. Odvolací súd (stotožňujúc sa s názorom súdu prvej inštancie) konštatuje, že poručiťľ D. P. bol ku dňu smrti vlastníkom finančných prostriedkov, ktoré boli špecifikované žalobcom s tým, že výbery z vkladných knižiek boli uskutočnené až po smrti poručiťľa, taktiež aj podielové listy boli predané až po smrti poručiťľa, je teda nesporné, že zostatky na vkladných knižkách, ako aj podielové listy patria do dedičstva po poručiťovi D. P. Rovnako správna je argumentácia súdu prvej inštancie, že k premlčaniu nároku nedošlo, pretože v predmetnom spore nejde o vydanie bezdôvodného obohatenia. Predmetom konania nie je totiž vydanie finančných prostriedkov patriacich dedičom na základe dedičského rozhodnutia, ktoré by si žalovaní 1/, 2/ ponechali, ale o určenie, či a v akej výške patria finančné prostriedky do dedičstva po poručiťovi.

11. Vo svetle uvedeného je potom argumentácia žalovaného 1/ v odvolaní neakceptovateľná a právne neprijateľná.

12. Vzhľadom na uvedené odvolaciu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. 02. 2017 vo výroku, ktorým určil, že do dedičstva po poručiťovi patria špecifikované veci (I. výrok) ako vecne správny potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

13. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vecne správne odôvodnil výrok o náhrade trov konania (II. výrok), pretože okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

14. Jeho úvahám však nezodpovedá samotná formulácia výroku o trovách konania uvedená v napadnutom rozsudku. Keďže bol v konaní v celom rozsahu úspešný žalobca a neúspešní boli žalovaní 1/, 2/, nárok na náhradu trov konania žalobcovi vzniklo voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil podľa ustanovenia § 388 CSP závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (II. výrok) tak, žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

16. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalobcovi v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).